püha Brigitta neitsi-klooster ja mõned teised lõhutud kindlused. Wirumaal on alewik ja lõhutud kindlus Wäsenberg (Rakwere), kindlused Borkholm ja Tholsburg. Alutaguse maal on Narwa linn, kus Ingriamaa Kubernör aset peab. Tartu maakondas on Tartu linn, Kuningliku hoowkohtuga ja ühe kõrge kooliga, ja enamist lõhutud kindlused Ringen, Kaweleht, Oldenthorn, Odenpä, Würnebeek, Kirempä, Neuhaus, (Wastseliina), Tundel, Helmet, Ulsam ja abtei Falkenau. Järwamaal on alewik ja lõhutud kindlus Wittenstein (Paide), alewik ja kindlus Fellin (Wiljandi), alewik ja kindlus Oberpahlen (Põltsama) mis mõlemad wiimased, sel aeal kui need Poola walitsuse all oliwad, starosteid nimetatud saiwad. Järwamaa külge loetakse ka staroſteid Lais, Tarwast ja Karkus. Läänemaal on Pärnu linn, Hapsalu linn, alewik Lihula ja kindlused Lode (Koluwere), Fickel (Wigala), Felx (Wellikse), Werder (Wirtsu). Peale selle saawad Eestimaa juure weel mõned saared arwatud, nagu Saaremaa, Hiomaa, Muhumaa, Wormsöe, Wrangöe, Kien, Wodensholm ja teised weel, mille elurahwas muist Eesti keelt, muist Rootsi keelt räägiwad. Nende saarede keskis on Oesel (Saaremaa) kõige suurem, ja on selle peal linn ja kindlus Arensburg (Kuressaare) ja kindlus Sonnenburg.

Lätimaa, teine Liiwimaa würstikondadest, on oma nime Läti rahwast saanud, ja seal on Riia linn, kõige Liiwimaa kroon, kus ka Kindral-Kubernör aset pidamas on. Weiked linnad ja kindlused Wolmar, Walke, Lemsal, Wenden, on muist seiswad, muist lõhutud kindlused; Dünamünde, Uxküll, Kokenhusen, Lemwarden, Kreutzburg, Landau, Söswegen, Ronneburg, Erla, Person, Salis, Ascheraden, Jürgensburg, Rositten, Lutzen, Segewold, Aries, Smilten ja mitmed teised.

Kuuramaa, kolmas Liiwimaa würstikondadest, millel sel aeal omad iseäralised Würstid on, langeb kaheks maakonnaks see on Kuura ja Semgalla maaks — —"

Lugejad nääwad sellest, et meie kodumaa Rootsi walitsuse aeal koguni teistwiisi maakondadeks jägatud oli, kui pärast Wene walitsuse aeal, ja pealegi weel meie päiwil. Aga just õige ei ole küll see mitte, mis Kelch kirjutanud on, kes ehk rohkem teelede, kui Liiwimaa politika jäutuse peale waatas. Kõige wähemast oliwad 15 aastad hiljemini, kui Eestimaa ennast Wene walitsuse alla andis, piired Eestimaa ja Liiwimaa wahel umbes niisamati nagu meie päiwil. — Kelch kirjutab edasi:

„Kõiki seda Liiwimaad on nüüd armuline Jumal nii kalli andetega wälja ehitanud, et seda maad enamist kõige teiste Euroopa maadega ja maakon-